EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 18.1.2021
COM(2021) 25 final

2021/0012 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se stanoví zvláštní a dočasná opatření s ohledem na rozšíření onemocnění COVID-19, jež se týkají obnovení či prodloužení některých osvědčení, licencí a povolení a odkladu některých pravidelných kontrol a pravidelného školení podle určitých částí právních předpisů v oblasti dopravy, a to na referenční období navazující na období uvedená v nařízení (EU) 2020/698

(Text s významem pro EHP)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Cílem tohoto návrhu nařízení je stanovit, nad rámec opatření stanovených nařízením (EU) 2020/698[1], dodatečná zvláštní a dočasná opatření použitelná na obnovení a prodloužení platnosti některých osvědčení, licencí a povolení a na odklad některých pravidelných kontrol a školení v reakci na mimořádné okolnosti v důsledku přetrvávající pandemie COVID-19 v oblasti silniční, železniční a vnitrozemské vodní dopravy a námořní bezpečnosti.

Rozšíření onemocnění COVID-19 a související krize v oblasti veřejného zdraví představují bezprecedentní výzvu pro členské státy a velkou zátěž pro vnitrostátní orgány, občany EU a hospodářské subjekty, zejména z odvětví dopravy. Krize COVID-19 vytvořila mimořádné okolnosti, které ovlivňují běžnou činnost příslušných orgánů v členských státech a práci dopravních podniků, co se týče správních formalit, které je třeba v různých odvětvích dopravy provádět. Tyto okolnosti nebylo možné při přijetí příslušných unijních právních předpisů předvídat.

Z důvodu veřejných opatření, která bylo nutno přijmout kvůli rozšíření onemocnění COVID-19, nejsou dopravci ani další dotčené osoby v mnoha případech s to splnit určité formality nebo postupy, aby vyhověli některým ustanovením právních předpisů Unie ve věci obnovení, prodloužení nebo zachování platnosti osvědčení, licencí nebo povolení. Kromě toho a ze stejných důvodů se příslušným orgánům členských států nemusí podařit splnit povinnosti stanovené právem Unie a vyřizovat příslušné žádosti dopravců v rámci platných lhůt.

Z tohoto důvodu byla nařízením (EU) 2020/698 prodloužena platnost některých osvědčení, licencí a povolení a odloženo provádění některých pravidelných kontrol a pravidelného školení, které se podle příslušných právních předpisů Unie měly uskutečnit v období od 1. března 2020 (v některých případech od 1. února 2020) do 31. srpna 2020, o šest měsíců (v některých případech o sedm měsíců).

Některé členské státy se navíc domnívaly, že obnovení některých osvědčení, licencí a povolení a provedení některých pravidelných školení nebo pravidelných kontrol se zřejmě nepodaří ani po 31. srpnu 2020 v důsledku opatření, která přijaly za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19. Proto podle ustanovení nařízení (EU) 2020/698 předložily Komisi odůvodněné žádosti o povolení uplatnit další individuální prodloužení některého z těchto období nebo obou období. Komise přijala šest rozhodnutí, jimiž taková prodloužení povolila[2].

---

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/698 ze dne 25. května 2020, kterým se stanoví zvláštní a dočasná opatření s ohledem na rozšíření onemocnění COVID- 19, jež se týkají obnovení či prodloužení některých osvědčení, licencí a povolení a odkladu některých pravidelných kontrol a pravidelného školení podle určitých částí právních předpisů v oblasti dopravy (Úř. věst. L 165, 27.5.2020, s. 10).

[2] Rozhodnutí Komise (EU) 2020/1236 ze dne 25. srpna 2020, kterým se Nizozemsku povoluje prodloužit některé doby stanovené v článcích 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/698 (Úř. věst. L 282, 31.8.2020, s. 19); rozhodnutí Komise (EU) 2020/1235 ze dne 26. srpna 2020, kterým se Řecku povoluje uplatnit prodloužení určitých období uvedených v článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/698 (Úř. věst. L 282, 31.8.2020, s. 17); rozhodnutí Komise (EU) 2020/1219 ze dne 20. srpna 2020, kterým se Itálii uděluje povolení prodloužit některé lhůty uvedené v

Rozšíření onemocnění COVID-19 postihlo celou Unii, nikoli však stejným způsobem. Členské státy jsou postiženy v různé míře a v různou dobu. Vzhledem k tomu, že odchylky od jinak použitelných právních aktů by měly být omezeny na to, co je nezbytné, nařízení (EU) 2020/698 členským státům povolilo, aby tyto právní akty nadále používaly, aniž by uplatnily odchylky stanovené v uvedeném nařízení, je-li použití uvedených právních aktů nadále proveditelné (tzv. „opt out“). V takových případech byly dotčené členské státy oprávněny u některých právních aktů odchylky neuplatňovat[3], jestliže předtím uvědomily Komisi[4].

Ve svém druhém sdělení o „zelených pruzích“[5] měla Komise za to, že všechna ustanovení o flexibilitě obsažená v nařízení (EU) 2020/698 se ukázala jako nezbytná a užitečná. S ohledem na opětovné rozšíření onemocnění COVID-19 navíc Komise oznámila, že je připravena navrhnout aktualizaci režimu, a to způsobem, který umožní všem členským státům využívat veškeré nezbytné odchylky, včetně těch států, které využily možnost uvedené nařízení neuplatňovat. Komise však dala najevo, že veškerá legislativní opatření takového druhu mají povahu *ad hoc*, tj. musí se týkat konkrétního období a jejich účinek musí být časově omezen.

Navzdory tomu, že situace zapříčiněná rozšířením onemocnění COVID-19 se v létě 2020 poněkud zlepšila, přetrvávání a v některých případech zhoršení projevů této pandemie během podzimu loňského roku přinutilo členské státy zachovat a v některých případech zpřísnit přijatá opatření, aby se zabránilo jejímu dalšímu šíření.

Vzhledem k těmto opatřením je pro dopravce a další dotčené osoby i nadále obtížné splnit nezbytné formality nebo postupy či jiné kroky požadované právem Unie k obnovení nebo prodloužení platnosti osvědčení, licencí nebo povolení, nebo absolvovat pravidelné kontroly či pravidelná školení, které jsou nutné k zachování platnosti uvedených dokladů.

Ze stejných důvodů se příslušným orgánům členských států nadále nemusí podařit splnit povinnosti stanovené právem Unie a vyřizovat příslušné žádosti dopravců v rámci platných lhůt.

V zájmu zajištění hladkého fungování vnitřního trhu, vysoké úrovně bezpečnosti dopravy, právní jistoty, a aby se zabránilo případnému narušení trhu a zajistila kontinuita právního režimu, je nyní nezbytné přijmout dočasná ustanovení prodlužující platnost uvedených osvědčení, licencí nebo povolení, jejichž platnost by jinak skončila nebo by jinak měla skončit mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 (dále jen „referenční období“). Uvedené doklady by

---

článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/698 (Úř. věst. L 277, 26.8.2020, s. 16); rozhodnutí Komise (EU) 2020/1240 ze dne 21. srpna 2020, kterým se Bulharsku povoluje uplatnit prodloužení doby uvedené v článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/698 (Úř. věst. L 284, 1.9.2020, s. 7); rozhodnutí Komise (EU) 2020/1282 ze dne 31. srpna 2020, kterým se Francii uděluje povolení prodloužit některé lhůty stanovené v článcích 11, 16 a 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/698 (Úř. věst. L 301, 15.9.2020, s. 9); rozhodnutí Komise (EU) 2020/1237 ze dne 25. srpna 2020, kterým se Spojenému království povoluje uplatnit prodloužení některých dob stanovených v článcích 3 a 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/698 (Úř. věst. L 282, 31.8.2020, s. 22).

[3] Směrnice 2006/126/ES, nařízení (EU) č. 165/2014, směrnice 2014/45/EU, nařízení (ES) č. 1072/2009, nařízení (ES) č. 1073/2009 a směrnice 2007/59/ES.

[4] Příslušná oznámení byla zveřejněna v Úř. věst. C 182I ze dne 2. června 2020, Úř. věst. C 183I ze dne 3. června 2020, Úř. věst. C 189 ze dne 5. června 2020, Úř. věst. C 190I ze dne 8. června 2020, Úř. věst. C 193I ze dne 9. června 2020 a Úř. věst. C 200I ze dne 15. června 2020.

[5] Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě a Radě o úpravě dopravních „zelených pruhů“ v zájmu udržení chodu hospodářství během opětovného vypuknutí pandemie COVID-19, dokument COM(2020) 685 ze dne 28.10. 2020.

měly zůstat v platnosti po přiměřenou dobu během rozšíření onemocnění COVID-19 a po jeho skončení (dále jen „doba prodloužení“).

Stejně tak by měly být prodlouženy lhůty u příslušných formalit a po tutéž dobu by měly zůstat v platnosti licence, osvědčení a podobné doklady. Ve vhodných případech by měly být povoleny a povinně zavedeny alternativní prostředky umožňující řádné kontroly. Týká se to například tachografů v případě, že vyprší platnost karty řidiče a nelze vydat kartu novou.

Stejně jako v souvislosti s nařízením (EU) 2020/698 se navíc může stát, že v důsledku opatření přijatých dotčeným členským státem za účelem prevence nebo omezení šíření COVID-19 se osvědčení, licence nebo povolení nepodaří obnovit ani po uplynutí lhůty stanovené v některém z ustanovení tohoto návrhu nařízení. Pokud Komise v návaznosti na žádost dotčeného členského státu předloženou do 1. dubna 2021 v takovém případě zjistí, že to okolnosti vyžadují, nemělo by jí nic bránit v tom, aby tomuto členskému státu povolila příslušné či příslušná období prodloužit. Toto prodloužení by mělo být omezeno na to, co je nezbytné pro zohlednění doby, během níž pravděpodobně nadále nebude možné splnit veškeré formality, postupy, kontroly a školení, a každopádně by nemělo být delší než šest měsíců.

Jak je uvedeno ve druhém sdělení o „zelených pruzích“, měl by akt, kterým se stanoví odchylky na další období nad rámec referenčního období, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2020/698, dát členským státům rovněž možnost neuplatnit odchylky stanovené v uvedeném aktu, pokud je nadále možné ustanovení uplatňovat nad rámec uvedených odchylek.

Podobně jako nařízení (EU) 2020/698 předpokládá tento návrh nařízení možnost odchylky neuplatnit, pokud se členské státy v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19 dosud nepotýkaly a pravděpodobně ani v budoucnu nebudou potýkat s obtížemi, jež by vedly k tomu, že během referenčního období nebude možné obnovit licence, osvědčení a povolení nebo přesunout pravidelné kontroly a školení, nebo pokud za účelem zmírnění uvedených obtíží přijaly vhodná vnitrostátní opatření. Členský stát, který se rozhodl tyto odchylky neuplatnit, by neměl bránit přeshraničním činnostem žádného hospodářského subjektu ani jednotlivce, jenž se spoléhá na tyto odchylky platné v jiném členském státě. Oproti nařízení (EU) 2020/698 se navrhuje rozšířit možnost uplatnění odchylek (odpovídajících konkrétním právním aktům). V zájmu zajištění právní jistoty by členské státy měly informovat Komisi o svých rozhodnutích neuplatnit odchylky stanovené v tomto nařízení předtím, než se stanou použitelnými jeho hmotněprávní ustanovení.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Právní předpisy, jichž se toto nařízení týká, neobsahují výslovná ustanovení, která by umožnila prodloužit platnost osvědčení, povolení nebo licencí v situacích, jako je krize COVID-19. Proto je třeba přijmout příslušná ustanovení s cílem zohlednit dopady současné krize a poskytnout právní jistotu jednotlivcům a hospodářským subjektům, jakož i orgánům členských států.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Účinné fungování vnitřního trhu v oblasti dopravy a souvisejících služeb závisí na průběžném poskytování dopravních služeb provozovateli. Nepříznivé důsledky současné krize by vzhledem k tomu, že podniky nemohou splnit příslušné požadavky, mohly ohrozit jejich činnost. Mohlo by to rovněž vést k nedostatku personálu činného v této oblasti, který bez

nezbytných platných dokladů nemůže vykonávat svou profesi v souladu s právními předpisy. Ustanovení navrhovaného nařízení nepřestávají sledovat cíle nařízení (EU) 2020/698, tj. odstranit tento podstatný problém tím, že zajistí právní jistotu a umožní výkon povolání v dopravě.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Tento návrh se zakládá na článku 91 a čl. 100 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

V souladu se zásadou subsidiarity mohou být opatření Unie přijata pouze v případě, že plánovaných cílů nelze dosáhnout na úrovni samotných členských států. Nedostatky, které vedly k předložení tohoto návrhu, souvisejí s podmínkami práva Unie, a lze je tudíž odstranit pouze prostřednictvím ustanovení práva Unie, tj. v podobě dočasných odchylek.

• Proporcionalita

Toto opatření Unie je nezbytné k dosažení cíle, kterým je řádné fungování mechanismů stanovených v příslušných právních předpisech Unie, a to s ohledem na rozsah a závažnost probíhající pandemie COVID-19. Navrhované nařízení obsahuje cílená dočasná opatření, která souvisí výhradně se stávající pandemií COVID-19 a jsou omezena na to, co je nezbytné k zajištění právní jistoty, bezpečnosti dopravy a hladkého fungování vnitřního trhu.

• Volba nástroje

Tento návrh se týká zvláštních ustanovení, která ovlivňují uplatňování několika směrnic a nařízení. Ustanovení navrhovaného aktu by se měla použít okamžitě a měla by být přímo použitelná, aby byla neprodleně zaručena právní jistota pro dopravce a další dotčené osoby, jakož i pro orgány členských států. Platnost příslušných osvědčení, povolení a licencí, jakož i povinnost absolvovat pravidelné kontroly, školení nebo zkoušky by proto měly být prodlouženy *ex lege*, a to i v případě, že se příslušné záležitosti řídí směrnicí. Stejně jako v případě nařízení (EU) 2020/698, jež má stejné cíle jako stávající návrh, by tento legislativní akt měl mít formu nařízení, které je přímo použitelné a nevyžaduje provedení ve vnitrostátním právu.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Konzultace se zúčastněnými stranami

Formální konzultace se zúčastněnými stranami nebyla vzhledem k naléhavosti věci provedena. Orgány členských států i zúčastněné strany však vyzvaly Komisi, aby přijala návrh na rozšíření odchylek stanovených v nařízení (EU) 2020/698. Komise byla zejména v neustálém kontaktu s příslušnými orgány členských států a pravidelně analyzovala uplatňování ustanovení uvedeného nařízení a měla od těchto orgánů informace o jejich konkrétní situaci a požadavcích na rozšíření odchylek.

• Sběr a využití výsledků odborných konzultací

Jak bylo vysvětleno, řádný sběr odborných znalostí nebyl vzhledem k naléhavosti situace možný.

- **Posouzení dopadů**

Posouzení dopadů nebylo vzhledem k naléhavosti situace provedeno. Tento návrh nemění zásady a mechanismy dotčených právních předpisů Unie a neukládá dotčeným stranám nové povinnosti. Jeho cílem je především stanovit, z výjimečných důvodů souvisejících se současnou pandemií COVID-19, prodloužení platnosti osvědčení, licencí nebo povolení a určitých lhůt na krátké časové období.

- **Základní práva**

Nevztahuje se na tento návrh.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Nevztahuje se na tento návrh.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Uvedené opatření nezahrnuje žádné zvláštní plány monitorování nebo podávání zpráv. Není jisté, jak se bude pandemie COVID-19 dále vyvíjet. Mohou přijít další vlny infekcí a vést k novým omezením volného pohybu osob. Je třeba brát v úvahu odlišnost situace v jednotlivých členských státech. Komise by proto měla být na základě žádosti předložené členským státem zmocněna povolit uplatňování dodatečných lhůt, podobně jako bylo stanoveno v nařízení (EU) 2020/698.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES ze dne 15. července 2003 o výchozí kvalifikaci a pravidelném školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a směrnice Rady 91/439/EHS a zrušení směrnice Rady 76/914/EHS[6].

Aby zajistila bezpečnost na evropských silnicích, stanoví směrnice 2003/59/ES požadavky na výchozí kvalifikace a pravidelné školení profesionálních řidičů nákladních automobilů a autobusů. Účelem směrnice je stanovit harmonizované minimální normy odborné způsobilosti v celé Unii. Řidičům ukládá povinnost absolvovat počáteční školení a poté pravidelné školení každých pět let. Vzhledem k přetrvávajícímu rozšíření onemocnění COVID-19 nemusí být řidiči podléhající povinnosti školení schopni ji splnit, nebo se jim nemusí podařit obnovit platnost dokumentů prokazujících, že povinnost pravidelného školení splnili. Je proto nezbytné prodloužit platnost osvědčení odborné způsobilosti a vyznačení harmonizovaného kódu Unie 95 provedeného buď do řidičského průkazu nebo do průkazu kvalifikace řidiče na základě takového osvědčení odborné způsobilosti nebo průkazu kvalifikace řidiče, jejichž platnost by v souladu s těmito ustanoveními skončila během referenčního období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021. Platnost těchto dokladů by se měla považovat za prodlouženou o sedm měsíců a po tutéž dobu by měly zůstat v platnosti, aby byla zajištěna kontinuita silniční dopravy.

[6] Úř. věst. L 226, 10. 9. 2003, s. 4.

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech (přepracované znění)[7].

Směrnice 2006/126/ES stanoví vzájemné uznávání řidičských průkazů vydaných členskými státy podle vzoru řidičského průkazu Unie. Stanoví řadu minimálních požadavků na tyto řidičské průkazy, aby se zvýšila bezpečnost silničního provozu, usnadnil volný pohyb občanů v rámci Unie a omezila možnost podvodu. Směrnice proto zavedla harmonizované doby platnosti pro všechny kategorie řidičských průkazů. Kvůli přetrvávajícímu rozšíření onemocnění COVID-19 se držitelům řidičského průkazu nemusí podařit zajistit jejich obnovení nebo výměnu. Je proto nezbytné, aby se platnost řidičských průkazů, která by jinak v souladu s těmito ustanoveními skončila během referenčního období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, považovala za prodlouženou o sedm měsíců, aby byla zajištěna kontinuita silniční dopravy.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 165/2014 ze dne 4. února 2014 o tachografech v silniční dopravě, o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy[8].

Dodržování pravidel pro dobu řízení, pracovní dobu a dobu odpočinku je zásadní pro zachování zásad bezpečnosti silničního provozu a spravedlivé hospodářské soutěže na vnitřním trhu silniční dopravy. Informace nutné k posouzení souladu s těmito pravidly zaznamenávají tachografy a karty řidiče. Podle článku 23 nařízení (EU) č. 165/2014 („nařízení o tachografech“) musí být tachografy každé dva roky kontrolovány schválenými dílnami, aby bylo možné posoudit správné fungování, kalibraci a bezpečnostní prvky zařízení instalovaného ve vozidle. Karty řidiče jsou vázány na osobu a vydávají je vnitrostátní orgány na dobu pěti let. Kartu řidiče je třeba před skončením její platnosti obnovit v souladu s článkem 28 nařízení o tachografech. Článek 29 nařízení o tachografech uvádí, že jestliže je karta řidiče poškozena, nefunguje správně nebo je ztracena či odcizena, požádá řidič během sedmi kalendářních dnů o její náhradu příslušné orgány členského státu, ve kterém má své obvyklé bydliště. Tyto orgány vydají náhradní kartu do osmi pracovních dnů ode dne obdržení podrobné žádosti za tímto účelem. Členské státy informovaly Komisi, že mají potíže s prováděním pravidelných kontrol tachografů a obnovováním karet řidiče ve lhůtách stanovených právními předpisy Unie. Tyto potíže jsou způsobeny současnými výjimečnými okolnostmi v souvislosti s přetrvávajícím rozšířením onemocnění COVID-19. Za těchto okolností by se členským státům mělo umožnit, aby mohly po omezenou dobu povolit další pohyb vozidel vybavených tachografy, které nebyly zkontrolovány v řádném termínu.

V případě karet, jejichž platnost vypršela, by navíc řidiči, kteří požádali o novou kartu podle článku 28 nařízení o tachografech, měli mít možnost a povinnost využít k vedení záznamu o své činnosti přijatelné alternativy, než jim příslušné orgány vydají kartu novou. Na řidiče, kterým platnost karty vypršela, by se měl obdobně vztahovat postup stanovený v čl. 35 odst. 2 nařízení o tachografech pro poškozené, nesprávně fungující, ztracené nebo odcizené karty řidiče. Takto bude zajištěna náležitá rovnováha mezi nezbytnou kontinuitou dopravy a potřebou neohrozit bezpečnost silničního provozu.

[7] Úř. věst. L 403, 30.12.2006, s. 18.
[8] Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 1.

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/45/EU ze dne 3. dubna 2014 o pravidelných technických prohlídkách motorových vozidel a jejich přípojných vozidel a o zrušení směrnice 2009/40/ES[9].

Směrnice 2014/45/EU stanoví harmonizované minimální požadavky na pravidelné technické prohlídky. To zahrnuje zejména četnost zkoušek a v důsledku toho platnost osvědčení o technické způsobilosti. Vzhledem k současným výjimečným okolnostem v souvislosti s přetrvávajícím rozšířením onemocnění COVID-19 se nemusí dařit tyto činnosti zajišťovat. Proto je třeba, aby technické prohlídky, které mají být provedeny během referenčního období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, mohly být provedeny později, avšak nejpozději do sedmi měsíců od původního termínu, a aby dotčená osvědčení zůstala v platnosti po tutéž dobu.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES[10].

Nařízení (ES) č. 1071/2009 stanoví společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě. Za současných okolností hrozí většímu počtu dopravních podniků, že nesplní požadavky týkající se vozidla či vozidel, jež mají mít k dispozici a která mají používat, nebo nevyhoví požadavku finanční způsobilosti, a to vzhledem k nižší aktivitě, a tudíž i obratu, což může vést ke zmenšení objemu vlastních prostředků. V důsledku toho by hospodářské subjekty, které jsou jinak strukturálně životaschopné, mohly přijít o svou provozní licenci a musely by ukončit dopravní činnost. Zejména se předpokládá, že podnikům bude trvat déle, než je obvyklé, aby prokázaly, že požadavky týkající se vozidla či vozidel, jež mají mít k dispozici a jež mají používat, nebo požadavek finanční způsobilosti jsou opět trvale plněny. Je proto vhodné prodloužit maximální lhůty stanovené pro tyto účely v čl. 13 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 1071/2009 ze šesti na dvanáct měsíců, pokud jde o posouzení požadavků podle čl. 5 písm. b) a c) uvedeného nařízení týkajících se vozidla či vozidel, jež mají mít dotyčné podniky v silniční dopravě k dispozici a jež mají používat, a požadavků finanční způsobilosti těchto podniků, pokud se uvedená posouzení týkají celého referenčního období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 nebo jeho části. Pokud již bylo konstatováno porušení některého z uvedených požadavků a lhůta stanovená příslušným orgánem dosud neuplynula, měl by mít příslušný orgán možnost tuto lhůtu prodloužit celkem na 12 měsíců.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy[11].

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy a o změně nařízení (ES) č. 561/2006[12].

Podmínkou provozování mezinárodní silniční nákladní dopravy a mezinárodní přepravy cestujících autokary a autobusy je, aby byl profesionální dopravce poskytující uvedené služby držitelem licence Společenství, a to za podmínek stanovených pro nákladní dopravu v článku 6 nařízení (ES) č. 1072/2009 a pro osobní přepravu v článku 4 nařízení č. 1073/2009.

[9] Úř. věst. L 127, 29.4.2014, s. 51.
[10] Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 51.
[11] Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 72.
[12] Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 88.

Licence Společenství potvrzuje, že dopravci jsou usazeni v Unii a splňují nezbytné požadavky na poskytování služeb v mezinárodní dopravě. Pokud je navíc řidič v mezinárodní nákladní dopravě státním příslušníkem třetí země, měl by mít osvědčení řidiče v souladu s kapitolou II nařízení č. 1072/2009. Členské státy tak mohou účinně kontrolovat, zda jsou řidiči ze třetích zemí v souladu s právními předpisy zaměstnáni nebo dáni k dispozici dopravci, který odpovídá za přepravu.

K poskytování linkové dopravy autobusem a autokarem je třeba povolení v souladu s kapitolou III nařízení č. 1073/2009. Stejný postup se obdobně použije i pro obnovování uvedených dokladů. Povolení podléhá řadě podmínek, aby bylo zajištěno, že má daný dopravce vhodné předpoklady k poskytování konkrétní linkové dopravy. Licence Společenství a povolení pro linkovou dopravu jsou navzájem závislé v tom smyslu, že k vydání povolení je třeba mít licenci Společenství. Licence Společenství, osvědčení řidiče a povolení pro linkovou dopravu autobusem a autokarem vydávají příslušné orgány členských států na žádost dopravců na období nejvýše deseti let (licence Společenství) a pěti let (osvědčení řidiče a povolení) s možností obnovy. Obnovení těchto dokladů je podmíněno ověřením, že jsou nadále splněny podmínky, za nichž byly vydány. Členské státy informovaly Komisi, že tyto licence, osvědčení a povolení nezvládají obnovovat ve lhůtách stanovených v právních předpisech Unie, nebo se jim před obnovením nedaří provést nezbytná ověření. Důvodem jsou panující výjimečné okolnosti v souvislosti s přetrvávajícím rozšířením onemocnění COVID-19. Na druhé straně je nutno zajistit kontinuitu dopravních služeb. Je proto třeba, aby byla platnost výše uvedených licencí Společenství, osvědčení a povolení prodloužena na omezenou dobu.

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/798 ze dne 11. května 2016 o bezpečnosti železnic[13].

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (směrnice o bezpečnosti železnic)[14].

Směrnice 2004/49/ES a směrnice (EU) 2016/798 upravují vydávání osvědčení o bezpečnosti a schvalování z hlediska bezpečnosti v Unii. Směrnice 2004/49/ES byla s účinkem od 31. října 2020 zrušena směrnicí (EU) 2016/798. Do tohoto data se vztahovala na ty členské státy, které lhůtu k provedení směrnice (EU) 2016/798 v souladu s jejím čl. 33 odst. 2 prodloužily do téhož data.

V souladu s čl. 10 odst. 13 směrnice (EU) 2016/798 musí mít železniční podnik jednotné osvědčení o bezpečnosti vydané Agenturou Evropské unie pro železnice nebo vnitrostátním bezpečnostním orgánem, které lze na žádost obnovit nejpozději vždy po pěti letech. V souladu s čl. 12 odst. 2 směrnice (EU) 2016/798 je schválení provozovatelů infrastruktury z hlediska bezpečnosti platné po dobu pěti let.

V souladu s čl. 10 odst. 5 směrnice 2004/49/ES se osvědčení o bezpečnosti obnovuje na žádost železničního podniku nejpozději vždy po pěti letech. V souladu s čl. 11 odst. 2 směrnice 2004/49/ES se schválení z hlediska bezpečnosti obnovuje na žádost provozovatele infrastruktury nejpozději vždy po pěti letech.

[13] Úř. věst. L 138, 26.5.2016, s. 102.
[14] Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 44.

Vzhledem k mimořádné situaci způsobené přetrvávajícím rozšířením onemocnění COVID-19 se vnitrostátní orgány, železniční podniky a provozovatelé infrastruktury potýkají s obtížemi při obnovování (jednotných) osvědčení o bezpečnosti a schválení z hlediska bezpečnosti nebo – vzhledem k blížícímu se skončení platnosti stávajících schválení z hlediska bezpečnosti – při vydávání těchto schválení na další období. Je proto nutné prodloužit lhůtu pro vydání obnovení a dobu platnosti těchto dokladů, aby nebylo narušeno fungování železničních podniků a provozovatelů infrastruktury. K odstranění obtíží, s nimiž se vnitrostátní bezpečnostní orgány potýkají při provádění kontrol na místě a dokončení jiných požadovaných správních činností, by mělo stačit prodloužení o sedm měsíců.

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/59/ES ze dne 23. října 2007 o vydávání osvědčení strojvedoucím obsluhujícím hnací vozidla a vlaky v železničním systému Společenství[15].

V souladu s čl. 14 odst. 5 směrnice 2007/59/ES a s výhradou čl. 16 odst. 1 je doba platnosti licence deset let. Vzhledem k mimořádné situaci způsobené přetrvávajícím rozšířením onemocnění COVID-19 se příslušné orgány potýkají s problémy spojenými s obnovováním licencí za předepsaných podmínek. Licence, které mají být obnoveny v období, kdy obnovení nelze uskutečnit, by měly zůstat v platnosti na dalších sedm měsíců. Podobně by mělo být strojvedoucím poskytnuto dalších sedm měsíců k absolvování pravidelných kontrol.

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru[16].

V souladu s čl. 23 odst. 2 směrnice 2012/34/EU zůstává licence v platnosti, dokud železniční podnik splňuje povinnosti stanovené v kapitole III uvedené směrnice. Orgán vydávající licence se nicméně může rozhodnout, že bude licence pravidelně přezkoumávat. V takovém případě by měl být přezkum prováděn alespoň jednou za pět let. Provádění těchto přezkumů se orgánům vydávajícím licence vzhledem k rozšíření onemocnění COVID-19 zkomplikovalo. Pokud by tedy lhůta pro přezkum měla uplynout během referenčního období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, měla by být v každém z dotčených případů prodloužena o sedm měsíců.

V čl. 24 odst. 3 směrnice 2012/34/EU je uvedeno, že byla-li licence pozastavena nebo odebrána z důvodu nesplnění požadavku finanční způsobilosti, může orgán vydávající licence vydat dočasnou licenci platnou po dobu reorganizace železničního podniku, není-li ohrožena bezpečnost. Maximální doba platnosti dočasné licence je však sedm měsíců. Vzhledem k mimořádným okolnostem způsobeným přetrvávajícím rozšířením onemocnění COVID-19 mají úřady vážné obtíže při přijímání příslušných rozhodnutí, zejména o vydávání nových licencí po skončení platnosti dočasné licence. Platnost dotčených dočasných licencí, jež byly vydány nebo jejichž platnost skončí během referenčního období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, by proto měla být prodloužena o sedm měsíců.

Ustanovení čl. 25 odst. 2 směrnice 2012/34/EU vyžaduje, aby orgán vydávající licence rozhodl o žádosti o vydání licence do tří měsíců. Avšak z výše uvedených důvodů nejsou orgány vydávající licence schopny jednat včas. Navrhuje se tudíž povolit těmto orgánům prodloužení na sedm měsíců, a to u žádostí podaných mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021.

---

15 Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 51.

16 Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 32.

Podle směrnice 2012/34/EU mohou orgány vydávající licence pozastavit nebo odebrat licenci jakémukoli železničnímu podniku, který nesplňuje požadavky na finanční způsobilost. V takovém případě mohou orgány po odebrání nebo pozastavení licence takovému železničnímu podniku vydat dočasnou licenci. Smyslem dočasné licence je umožnit železničnímu podniku restrukturalizovat se a pokračovat v činnosti za předpokladu, že nebude ohrožena bezpečnost. Ze zkušeností však vyplynulo, že dočasná licence vysílá trhu negativní signál o schopnosti železničního podniku přežít, což pak dále zhoršuje jeho finanční problémy, zejména peněžní tok. Je pravděpodobné, že mnoha železničním podnikům, které byly před krizí finančně stabilní, bude muset být licence vzhledem k jejich finanční situaci nakonec pozastavena nebo odebrána. V kontextu současné krize to může být neodůvodněné, zejména z ekonomického a bezpečnostního hlediska. Kromě toho je možné, že železniční podniky budou potřebovat více času na finanční stabilizaci poté, co se šíření COVID-19 podaří omezit.

Navrhuje se proto dočasně povolit členským státům, aby mohly stávající licence ponechat v nezměněné podobě, tj. neodebírat je ani nepozastavovat, ani nevydávat dočasné licence za předpokladu, že nebude ohrožena bezpečnost. Členské státy by nadále mohly sledovat finanční způsobilost dotyčných železničních podniků, zejména proto, aby cestující nebyli vystaveni nepřiměřeným bezpečnostním rizikům. Železniční podniky by tímto byly ušetřeny nepřiměřených omezení a měly by lepší podmínky k finančnímu zotavení.

– Směrnice Rady 96/50/ES ze dne 23. července 1996 o harmonizaci podmínek pro získání národních osvědčení vůdců plavidel pro přepravu zboží a cestujících na vnitrozemských vodních cestách ve Společenství[17].

Ustanovení čl. 6 odst. 2 směrnice 96/50/ES vyžaduje, aby držitelé osvědčení vůdce plavidla po dosažení věku 65 let podstoupili do tří měsíců a následně každý rok lékařskou prohlídku. Avšak vzhledem k tomu, že přístup k lékařským službám je kromě naléhavých vyšetření omezen v důsledku opatření přijatých v souvislosti s přetrvávajícím rozšířením onemocnění COVID-19, držitelé osvědčení vůdců plavidel nemusí být s to lékařskou prohlídku podstoupit, připadá-li na dobu, na niž se vztahují uvedená opatření. Pokud by tedy lhůta k absolvování zdravotních prohlídek uplynula během referenčního období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, měla by být v každém z dotčených případů prodloužena o sedm měsíců.

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1629 ze dne 14. září 2016, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby, mění směrnice 2009/100/ES a zrušuje směrnice 2006/87/ES[18].

Doba platnosti osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby je omezena v souladu s článkem 10 směrnice (EU) 2016/1629. Kromě toho článek 28 směrnice (EU) 2016/1629 stanoví, že dokumenty spadající do oblasti působnosti uvedené směrnice a vystavené příslušnými orgány členských států podle dříve použitelné směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/87/ES ze dne 12. prosince 2006, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby a zrušuje směrnice Rady 82/714/EHS, zůstávají v platnosti[19].

Kvůli opatřením v souvislosti s přetrvávajícím rozšířením onemocnění COVID-19 může být pro příslušné orgány komplikované a někdy i nemožné provádět technické prohlídky za účelem prodloužení platnosti příslušných osvědčení, nebo, v případě dokladů uvedených v článku 28 směrnice (EU) 2016/1629, za účelem jejich výměny.

[17] Úř. věst. L 235, 17.9.1996, s. 31.
[18] Úř. věst. L 252, 16.9.2016, s. 118.
[19] Úř. věst. L 389, 30.12.2006, s. 1.

V zájmu právní jistoty a umožnění dalšího provozu příslušných plavidel vnitrozemské plavby je proto vhodné o sedm měsíců prodloužit platnost osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby, jakož i dokladů spadajících do oblasti působnosti článku 28 směrnice (EU) 2016/1629, jejichž platnost by jinak skončila mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021.

– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 725/2004 ze dne 31. března 2004 o zvýšení bezpečnosti lodí a přístavních zařízení[20],

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/65/ES ze dne 26. října 2005 o zvýšení zabezpečení přístavů[21].

V době trvajícího rozšíření onemocnění COVID-19 se zkomplikovalo provádění inspekcí a prohlídek v oblasti námořní bezpečnosti, neboť vyžadují fyzickou přítomnost inspektorů v přístavech, přístavních zařízeních a na lodích. To často znamená, že ve stanovených lhůtách nelze obnovit posouzení a plány, které vyžadují právní předpisy Unie v oblasti námořní bezpečnosti. Na situaci je proto třeba zareagovat pružně a pragmaticky, aniž by byla ohrožena bezpečnost, a platnost těchto dokumentů podle potřeby prodloužit o přiměřenou dobu. Totéž platí pro cvičení konaná pravidelně v oblasti námořní bezpečnosti, jejichž provádění může být rovněž obtížné v důsledku vnitrostátních opatření přijatých za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19.

[20] Úř. věst. L 129, 29.4.2004, s. 6.
[21] Úř. věst. L 310, 25.11.2005, s. 28.

2021/0012 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se stanoví zvláštní a dočasná opatření s ohledem na rozšíření onemocnění COVID-19, jež se týkají obnovení či prodloužení některých osvědčení, licencí a povolení a odkladu některých pravidelných kontrol a pravidelného školení podle určitých částí právních předpisů v oblasti dopravy, a to na referenční období navazující na období uvedená v nařízení (EU) 2020/698

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 91 a čl. 100 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Pandemie COVID-19 a související krize v oblasti veřejného zdraví představují bezprecedentní výzvu pro členské státy a uvalují velkou zátěž na vnitrostátní orgány, občany Unie a hospodářské subjekty, zejména dopravce. Krize v oblasti veřejného zdraví vyvolává mimořádné okolnosti, které ovlivňují běžnou činnost příslušných orgánů v členských státech, jakož i práci dopravních podniků, co se týče správních formalit, které mají být v různých odvětvích dopravy splněny a které nebylo možné v době přijetí příslušných opatření předvídat. Tyto mimořádné okolnosti mají významný dopad na různé oblasti, na něž se vztahuje právo Unie v oblasti dopravy.

(2) Zejména dopravci a jiné dotčené osoby nemusí být schopni zcela splnit nezbytné formality nebo postupy pro dosažení souladu s některými ustanoveními právních předpisů Unie ve věci obnovování nebo prodlužování osvědčení, licencí nebo povolení či činit jiné úkony nutné k zachování jejich platnosti. Ze stejných důvodů nemusí být příslušné orgány členských států s to dodržet povinnosti stanovené právem Unie a zajistit, aby byly příslušné žádosti dopravců vyřizovány před uplynutím platných lhůt.

(3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/698[1] stanovilo zvláštní a dočasná opatření pro obnovení a prodloužení doby platnosti některých osvědčení, licencí a

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/698 ze dne 25. května 2020, kterým se stanoví zvláštní a dočasná opatření s ohledem na rozšíření onemocnění COVID- 19, jež se týkají obnovení či prodloužení některých osvědčení, licencí a povolení a odkladu některých pravidelných kontrol a

povolení a pro odklad některých pravidelných kontrol a pravidelného školení, které se podle právních předpisů Unie zmíněných v uvedeném nařízení měly uskutečnit během referenčního období mezi 1. březnem, nebo v některých případech 1. únorem 2020 a 31. srpnem 2020. V souladu s uvedeným nařízením byly uvedené osvědčení, licence a povolení prodlouženy o šest, nebo v některých případech o sedm měsíců a provedení některých pravidelných kontrol a pravidelných školení bylo o stejně dlouhé období odloženo.

(4) Některé členské státy již před 1. srpnem 2020 usoudily, že v důsledku opatření, která přijaly za účelem prevence a omezení šíření onemocnění COVID-19, se obnovení některých osvědčení, licencí a povolení a provedení některých pravidelných školení nebo pravidelných kontrol pravděpodobně nepodaří zajistit ani po 31. srpnu 2020 a předložily Komisi odůvodněné žádosti o povolení uplatnit další individuální prodloužení. Komise přijala šest rozhodnutí, jimiž taková prodloužení povolila[2].

(5) Přestože se v létě 2020 situace v souvislosti s rozšířením onemocnění COVID-19 poněkud zlepšila, trvání a v některých případech zhoršení účinků pandemie během třetího čtvrtletí roku 2020 přinutilo členské státy k tomu, aby zachovaly a v některých případech zpřísnily opatření k prevenci šíření onemocnění. Obdobně jako na jaře roku 2020 nemusí být dopravci a jiné dotčené osoby v důsledku těchto opatření schopni zcela splnit nezbytné formality nebo postupy pro dosažení souladu s některými ustanoveními právních předpisů Unie, pokud jde o obnovování nebo prodlužování platnosti osvědčení, licencí nebo povolení nebo o absolvování pravidelných kontrol či pravidelných školení či o provedení jiných úkonů nutných k zachování platnosti uvedených dokladů. Ze stejných důvodů nemusí být příslušné orgány členských států s to dodržet povinnosti stanovené právem Unie a zajistit, aby byly příslušné žádosti dopravců vyřízeny před uplynutím platných lhůt.

(6) Proto je třeba přijmout opatření umožňující tyto problémy řešit, aby byla zajištěna právní jistota i řádné fungování dotčených právních aktů. Za tímto účelem by měly být stanoveny příslušné úpravy zejména ohledně určitých lhůt, přičemž Komise by měla mít možnost povolit jejich prodloužení na základě žádosti předložené členským státem.

---

pravidelného školení podle určitých částí právních předpisů v oblasti dopravy (Úř. věst. L 165, 27.5.2020, s. 10).

[2] Rozhodnutí Komise (EU) 2020/1236 ze dne 25. srpna 2020, kterým se Nizozemsku povoluje prodloužit některé doby stanovené v článcích 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/698 (Úř. věst. L 282, 31.8.2020, s. 19); rozhodnutí Komise (EU) 2020/1235 ze dne 26. srpna 2020, kterým se Řecku povoluje uplatnit prodloužení určitých období uvedených v článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/698 (Úř. věst. L 282, 31.8.2020, s. 17); rozhodnutí Komise (EU) 2020/1219 ze dne 20. srpna 2020, kterým se Itálii uděluje povolení prodloužit některé lhůty uvedené v článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/698 (Úř. věst. L 277, 26.8.2020, s. 16); rozhodnutí Komise (EU) 2020/1240 ze dne 21. srpna 2020, kterým se Bulharsku povoluje uplatnit prodloužení doby uvedené v článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/698 (Úř. věst. L 284, 1.9.2020, s. 7); rozhodnutí Komise (EU) 2020/1282 ze dne 31. srpna 2020, kterým se Francii uděluje povolení prodloužit některé lhůty stanovené v článcích 11, 16 a 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/698 (Úř. věst. L 301, 15.9.2020, s. 9); rozhodnutí Komise (EU) 2020/1237 ze dne 25. srpna 2020, kterým se Spojenému království povoluje uplatnit prodloužení některých dob stanovených v článcích 3 a 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/698 (Úř. věst. L 282, 31.8.2020, s. 22).

(7) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES[3] stanoví pravidla pro výchozí kvalifikaci a pravidelná školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu. Tito řidiči musí být držiteli osvědčení odborné způsobilosti a absolvování pravidelného školení musí prokázat řidičským průkazem nebo průkazem kvalifikace řidiče, v němž je pravidelné školení zaznamenáno. Vzhledem k tomu, že mimořádné okolnosti způsobené rozšířením onemocnění COVID-19, které v některých členských státech přetrvávalo i po 31. srpnu 2020, způsobují držitelům osvědčení odborné způsobilosti obtíže s absolvováním pravidelných školení a s obnovováním osvědčení odborné způsobilosti, jimiž se potvrzují dokončení těchto školení, je nutné prodloužit platnost těchto osvědčení o dobu sedmi měsíců od data skončení jejich platnosti, aby byla zajištěna kontinuita silniční dopravy.

(8) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES[4] stanoví pravidla pro řidičské průkazy. Stanoví vzájemné uznávání řidičských průkazů vydaných členskými státy podle vzoru řidičského průkazu Unie a stanoví řadu minimálních požadavků na tyto řidičské průkazy. Řidiči motorových vozidel musí být zejména držiteli platného řidičského průkazu, který je třeba po skončení správní platnosti obnovit, nebo v některých případech vyměnit za nový. Vzhledem k potížím s obnovováním řidičských průkazů kvůli mimořádným okolnostem způsobeným rozšířením onemocnění COVID-19, které v některých členských státech přetrvávalo i po 31. srpnu 2020, je nutné prodloužit platnost některých řidičských průkazů o dobu sedmi měsíců od data skončení jejich platnosti, aby byla zajištěna kontinuita silniční dopravy.

(9) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 165/2014[5] stanoví pravidla pro tachografy v silniční dopravě. Pro zajištění spravedlivé hospodářské soutěže a bezpečnosti silničního provozu je zásadní dodržování pravidel o době řízení, pracovní době a době odpočinku podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006[6] a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES[7]. Vzhledem k potřebě zabezpečit kontinuitu poskytování služeb v silniční dopravě, a to i navzdory obtížím s prováděním pravidelných kontrol tachografů během mimořádných okolností způsobených přetrvávajícím rozšířením onemocnění COVID-19, by měly být kontroly podle čl. 23 odst. 1 nařízení (EU) č. 165/2014, jež měly proběhnout v době od 1. září 2020 do 30. dubna 2021, nyní provedeny nejpozději do sedmi měsíců ode dne, k němuž měly být provedeny podle uvedeného článku. Stejně tak obtíže s obnovováním a výměnou karet řidiče v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19 jsou důvodem pro to, aby příslušným orgánům členských

---

[3] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES ze dne 15. července 2003 o výchozí kvalifikaci a pravidelném školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a směrnice Rady 91/439/EHS a zrušení směrnice Rady 76/914/EHS (Úř. věst. L 226, 10.9.2003, s. 4).

[4] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech (přepracované znění) (Úř. věst. L 403, 30.12.2006, s. 18).

[5] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 165/2014 ze dne 4. února 2014 o tachografech v silniční dopravě, o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 1).

[6] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 1).

[7] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě (Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 35).

států bylo pro tyto účely přiznáno více času. V těchto případech by řidiči měli mít do obdržení nové karty možnost a povinnost využít přijatelných alternativ k záznamu nezbytných informací o době řízení, pracovní době a dobách odpočinku.

(10) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/45/EU[8] stanoví pravidla pro pravidelné technické prohlídky motorových vozidel a jejich přípojných vozidel. Pravidelné technické prohlídky tvoří komplexní systém, který má zajistit, aby vozidla byla při používání udržována v bezpečném stavu, přijatelném z hlediska ochrany životního prostředí. Vzhledem k obtížím při provádění pravidelných technických prohlídek za mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19, které v některých členských státech přetrvávalo i po 31. srpnu 2020, by měly být pravidelné technické prohlídky, jež se měly uskutečnit v době od 1. září 2020 do 30. dubna 2021, nyní provedeny později, avšak nejpozději sedm měsíců po původním termínu a dotčená osvědčení by měla zůstat v platnosti do tohoto pozdějšího data.

(11) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009[9] zavádí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě. V důsledku rozšíření onemocnění COVID-19 a související krize v oblasti veřejného zdraví, které přetrvávaly po 31. srpnu 2020, již některé dopravní podniky nesplňují požadavky týkající se vozidla či vozidel, jež mají mít k dispozici a v užívání. To má rovněž závažné finanční dopady na finanční sektor a některé dopravní podniky již nesplňují požadavek finanční způsobilosti. Vzhledem k nižší intenzitě činnosti zapříčiněné krizí v oblasti veřejného zdraví se předpokládá, že podniky budou potřebovat více času než obvykle, aby prokázaly, že požadavky týkající se vozidla či vozidel, jež mají mít k dispozici a v užívání, nebo požadavek finanční způsobilosti jsou opět trvale plněny. Je proto vhodné prodloužit maximální lhůty stanovené pro tyto účely v čl. 13 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 1071/2009 ze šesti na dvanáct měsíců, pokud jde o posouzení požadavků podle čl. 5 písm. b) a c) uvedeného nařízení týkajících se vozidla či vozidel, jež mají mít dotyčné podniky v silniční dopravě k dispozici a v užívání, a požadavku finanční způsobilosti těchto podniků, pokud se uvedená posouzení týkají celého období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 nebo jeho části. Pokud již bylo konstatováno porušení některého z uvedených požadavků a lhůta stanovená příslušným orgánem dosud neuplynula, měl by mít příslušný orgán možnost tuto lhůtu prodloužit celkem na dvanáct měsíců.

(12) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009[10] stanoví společná pravidla pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy a nařízení (ES) č. 1073/2009[11] stanoví společná pravidla pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy. Mezinárodní silniční nákladní doprava a mezinárodní přeprava cestujících autokary a autobusy jsou podmíněny mimo jiné držbou licence Společenství a v případě řidičů, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí a kteří

---

8 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/45/EU ze dne 3. dubna 2014 o pravidelných technických prohlídkách motorových vozidel a jejich přípojných vozidel a o zrušení směrnice 2009/40/ES (Úř. věst. L 127, 29.4.2014, s. 51).

9 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 51).

10 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 72).

11 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy a o změně nařízení (ES) č. 561/2006 (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 88).

provozují nákladní dopravu, držbou osvědčení řidiče. Poskytování linkové dopravy autobusem a autokarem je rovněž podmíněno povolením. Tyto licence, osvědčení a povolení lze obnovit, jakmile bylo ověřeno, že jsou nadále dodržovány příslušné podmínky. Vzhledem k potížím s obnovováním licencí a osvědčení kvůli mimořádným okolnostem způsobeným přetrvávajícím rozšířením onemocnění COVID-19 po 31. srpnu 2020 je nutné prodloužit jejich platnost o sedm měsíců od data skončení jejich platnosti, aby byla zajištěna kontinuita silniční dopravy.

(13) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/798[12] stanoví pravidla pro bezpečnost železnic. Vzhledem k opatřením omezujícím volný pohyb, jakož i dodatečné pracovní zátěži spojené se snahou omezit šíření onemocnění COVID-19, jež přetrvává i po 31. srpnu 2020, se vnitrostátní orgány, železniční podniky a provozovatelé infrastruktury potýkají s obtížemi v souvislosti s obnovováním jednotných osvědčení o bezpečnosti a – vzhledem k blížícímu se skončení platnosti stávajících schválení z hlediska bezpečnosti – s vydáváním těchto schválení na další období, na která se vztahují příslušně články 10 a 12 uvedené směrnice. Lhůta pro obnovení jednotných osvědčení o bezpečnosti by proto měla být prodloužena o sedm měsíců a dotčená stávající jednotná osvědčení o bezpečnosti by měla zůstat platná po tutéž dobu. Rovněž platnost těchto schválení z hlediska bezpečnosti by měla být prodloužena o sedm měsíců od data skončení jejich platnosti.

(14) V souladu s čl. 33 odst. 2 směrnice (EU) 2016/798 některé členské státy prodloužily lhůtu k jejímu provedení do 16. června 2020. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/700[13], kterou se mění směrnice (EU) 2016/797 a (EU) 2016/798, poskytla těmto členským státům možnost lhůtu k provedení dále prodloužit až do 31. října 2020. Pravidla směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES[14] proto zůstala v těchto členských státech použitelná do 31. října 2020 a dotčené členské státy byly i nadále oprávněny vydávat osvědčení podle uvedené směrnice. Osvědčení o bezpečnosti vydaná podle uvedené směrnice zůstávají v platnosti až do dne skončení své platnosti v souladu se směrnicí (EU) 2016/798. Z tohoto důvodu je rovněž třeba prodloužit lhůty pro obnovení osvědčení o bezpečnosti a schválení z hlediska bezpečnosti vydaných podle článků 10 a 11 směrnice 2004/49/ES a ozřejmit, že dotčená osvědčení o bezpečnosti a schválení z hlediska bezpečnosti zůstávají v platnosti po tutéž dobu.

(15) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/59/ES[15] stanoví pravidla vydávání osvědčení strojvedoucím obsluhujícím hnací vozidla a vlaky v železničním systému Unie. V čl. 14 odst. 5 a článku 16 uvedené směrnice je stanoveno, že doba platnosti licence strojvedoucího je deset let a její platnost podléhá pravidelným kontrolám. Vzhledem k potížím s obnovováním licencí kvůli mimořádným okolnostem

---

12 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/798 ze dne 11. května 2016 o bezpečnosti železnic (Úř. věst. L 138, 26.5.2016, s. 102).

13 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/700 ze dne 25. května 2020, kterou se mění směrnice (EU) 2016/797 a (EU) 2016/798, pokud jde o jejich lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu (Úř. věst. L 165, 27.5.2020, s. 27).

14 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Směrnice o bezpečnosti železnic) (Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 44).

15 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/59/ES ze dne 23. října 2007 o vydávání osvědčení strojvedoucím obsluhujícím hnací vozidla a vlaky v železničním systému Společenství (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 51).

způsobeným rozšířením onemocnění COVID-19, jež přetrvávalo po 31. srpnu 2020, by měly být licence, jejichž platnost skončí mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, prodlouženy o sedm měsíců od data skončení jejich platnosti. Strojvedoucím by rovněž mělo být poskytnuto dalších sedm měsíců na absolvování pravidelných kontrol.

(16) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU[16] vytváří jednotný evropský železniční prostor. Podle čl. 23 odst. 2 uvedené směrnice mohou orgány vydávající licence provádět pravidelný přezkum, aby ověřily, že železniční podnik nadále splňuje podmínky stanovené v kapitole III uvedené směrnice, jež se vztahují k jeho licenci. V čl. 24 odst. 3 uvedené směrnice je stanoveno, že orgán vydávající licence může licenci pozastavit nebo odebrat z důvodu nesplnění požadavku finanční způsobilosti a může vydat dočasnou licenci platnou po dobu reorganizace železničního podniku, není-li ohrožena bezpečnost. Vzhledem k mimořádným okolnostem způsobeným rozšířením onemocnění COVID-19, jež přetrvávalo po 31. srpnu 2020, mají orgány vydávající licence vážné obtíže při provádění pravidelných přezkumů, které se týkají stávajících licencí, a při přijímání příslušných rozhodnutí o vydávání nových licencí po skončení platnosti dočasné licence. Lhůty pro provedení pravidelných přezkumů, jež by v souladu s uvedenou směrnicí uplynuly v období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, by proto měly být prodlouženy o sedm měsíců. Stejně tak dočasné licence, jejichž platnost skončí v období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, by měly být prodlouženy o sedm měsíců.

(17) Ustanovení čl. 25 odst. 2 směrnice 2012/34/EU vyžaduje, aby orgán vydávající licence rozhodl o žádosti o vydání licence do tří měsíců od předložení všech potřebných informací, zejména informací uvedených v příloze III zmíněné směrnice. Vzhledem k obtížím při přijímání příslušných rozhodnutí v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19, jež přetrvávalo po 31. srpnu 2020, je nutné prodloužit tuto lhůtu o sedm měsíců.

(18) Železniční podniky, které byly před rozšířením onemocnění COVID-19 finančně stabilní, čelí problémům s likviditou, které by mohly vést k pozastavení nebo odebrání licence či k jejímu nahrazení licencí dočasnou, aniž by k tomu byl strukturální hospodářský důvod. Vydání dočasné licence podle čl. 24 odst. 3 směrnice 2012/34/EU by mohlo trhu vyslat negativní signál o schopnosti železničních podniků přežít, což by zase prohloubilo jejich finanční problémy, které by jinak byly pouze dočasné. V souladu s nařízením (EU) 2020/698 a vzhledem k trvání pandemie COVID-19 po 31. srpnu 2020 by proto mělo být stanoveno, že pokud orgán vydávající licenci na základě kontroly provedené v období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 shledá, že železniční podnik nadále nesplňuje požadavky týkající se finanční způsobilosti, měl by být s to před 30. dubnem 2021 rozhodnout, že dotčenému železničnímu podniku nebude licence pozastavena nebo odebrána, nebude-li tím ohrožena bezpečnost a existuje-li reálná vyhlídka na uspokojivou finanční restrukturalizaci železničního podniku během následujících sedmi měsíců. Po 30. dubnu 2021 by se na železniční podnik měla vztahovat všeobecná pravidla podle čl. 24 odst. 1 směrnice 2012/34/EU.

[16] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru (Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 32).

(19) Směrnice Rady 96/50/ES[17] stanoví podmínky pro získání osvědčení vůdců plavidel pro přepravu zboží a cestujících na vnitrozemských vodních cestách v Unii. Po dosažení věku 65 let mají držitelé osvědčení vůdce plavidla povinnost podstupovat pravidelné lékařské prohlídky. Vzhledem k opatřením v souvislosti s rozšířením onemocnění COVID-19, jež přetrvávalo po 31. srpnu 2020, a zejména k tomu, že se zkomplikovala možnost dostavit se k lékařským prohlídkám do zdravotnických zařízení, držitelé osvědčení vůdců plavidel nemusí být s to požadované lékařské prohlídky absolvovat, připadají-li na dobu, na niž se vztahují uvedená opatření. Pokud by tedy lhůta pro absolvování lékařských prohlídek jinak uplynula nebo měla jinak uplynout v období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, měla by být v každém z dotčených případů prodloužena o sedm měsíců. Dotčená osvědčení vůdců plavidel by měla zůstat v platnosti po tutéž dobu.

(20) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1629[18] stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby. V článku 10 uvedené směrnice se stanoví omezení doby platnosti osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby. V článku 28 směrnice (EU) 2016/1629 se navíc stanoví, že dokumenty spadající do oblasti působnosti uvedené směrnice a vystavené příslušnými orgány členských států podle dříve použitelné směrnice, totiž směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/87/ES[19], před 6. říjnem 2018, zůstávají platné až do skončení doby své platnosti. Kvůli opatřením v souvislosti s rozšířením onemocnění COVID-19, jež přetrvávalo po 31. srpnu, může být pro příslušné orgány komplikované a někdy i nemožné provádět technické prohlídky za účelem prodloužení platnosti příslušných osvědčení nebo, v případě dokumentů uvedených v článku 28 směrnice (EU) 2016/1629, za účelem jejich nahrazení. V zájmu zachování provozu příslušných plavidel vnitrozemské plavby je proto vhodné o sedm měsíců prodloužit platnost osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby a dokumentů spadajících do oblasti působnosti článku 28 směrnice (EU) 2016/1629, jejichž platnost by jinak skončila či měla jinak skončit mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021.

(21) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 725/2004[20] stanoví pravidla pro zvýšení bezpečnosti lodí a přístavních zařízení. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/65/ES[21] stanoví opatření pro zvýšení zabezpečení přístavů vzhledem k hrozbám výskytu případů ohrožení bezpečnosti. Zajišťuje rovněž, aby zvýšené zabezpečení přístavů podporovalo bezpečnostní opatření přijatá podle nařízení (ES) č. 725/2004. Rozšíření onemocnění COVID-19, jež přetrvávalo i po 31. srpnu 2020, komplikuje orgánům členských států provádění inspekcí a prohlídek s ohledem na obnovení určitých dokumentů v oblasti námořní bezpečnosti. Proto je nutné o přiměřenou dobu prodloužit lhůty pro přezkum posouzení bezpečnosti, jakož i plánů

---

17 Směrnice Rady 96/50/ES ze dne 23. července 1996 o harmonizaci podmínek pro získání národních osvědčení vůdců plavidel pro přepravu zboží a cestujících na vnitrozemských vodních cestách ve Společenství (Úř. věst. L 235, 17.9.1996, s. 31).

18 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1629 ze dne 14. září 2016, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby, mění směrnice 2009/100/ES a zrušuje směrnice 2006/87/ES (Úř. věst. L 252, 16.9.2016, s. 118).

19 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/87/ES ze dne 12. prosince 2006, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby a zrušuje směrnice Rady 82/714/EHS (Úř. věst. L 389, 30.12.2006, s. 1).

20 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 725/2004 ze dne 31. března 2004 o zvýšení bezpečnosti lodí a přístavních zařízení (Úř. věst. L 129, 29.4.2004, s. 6).

21 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/65/ES ze dne 26. října 2005 o zvýšení zabezpečení přístavů (Úř. věst. L 310, 25.11.2005, s. 28).

na bezpečnost, požadovaných uvedenými právními akty Unie, aby mohly členské státy a odvětví námořní dopravy reagovat flexibilně a pragmaticky a bylo zachováno fungování základních dodavatelských řetězců, aniž by byla ohrožena bezpečnost. Flexibilita by měla být poskytnuta rovněž u cvičení v oblasti námořní bezpečnosti, která mají podle právních aktů Unie v oblasti námořní bezpečnosti probíhat v určitých intervalech.

(22) Má-li členský stát za to, že použití pravidel, od nichž se toto nařízení odchyluje, jež se týkají mimo jiné obnovení nebo prodloužení platnosti osvědčení, licencí nebo povolení, pravděpodobně nebude proveditelné ani v období následujícím po datech stanovených v tomto nařízení v důsledku opatření, jež přijal s cílem zabránit či omezit šíření onemocnění COVID-19, Komise by měla být oprávněna, pokud ji o to tento členský stát požádá nejpozději 1. dubna 2021, povolit dotčenému členskému státu, aby dále prodloužil doby stanovené v tomto nařízení. Aby byla zajištěna právní jistota a také to, že nebude ohrožena bezpečnost dopravy a její zabezpečení, mělo by se takové prodloužení omezit na to, co je nezbytné pro zohlednění doby, v níž nebude pravděpodobně možné splnit formality, postupy, kontroly a školení, a každopádně by nemělo být delší než šest měsíců.

(23) Rozšíření onemocnění COVID-19 postihlo celou Unii, nikoli však stejným způsobem. Členské státy jsou dotčeny v různé míře a v různou dobu. Vzhledem k tomu, že odchylky od pravidel, jež by se obvykle použila, by měly být omezeny na to, co je nezbytné, mělo by být členským státům, pokud jde o směrnici 2003/59/ES, směrnici 2006/126/ES, nařízení (EU) č. 165/2014, směrnici 2014/45/EU, nařízení (ES) č. 1072/2009, nařízení (ES) č. 1073/2009, směrnici (EU) 2016/798, směrnici 2004/49/ES, směrnici 2007/59/ES, směrnici 2012/34/EU, směrnici 96/50/ES, směrnici (EU) 2016/1629, nařízení (ES) č. 725/2004 a směrnici 2005/65/ES, umožněno, aby i nadále používaly uvedené právní akty, aniž by uplatnily odchylky stanovené v tomto nařízení, je-li použití uvedených právních aktů nadále proveditelné. Totéž by mělo platit i tehdy, pokud členský stát takovým obtížím čelil, avšak přijal vhodná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění. Členské státy, které se rozhodnou této možnosti využít, by však neměly bránit žádnému hospodářskému subjektu ani jednotlivci v tom, aby se spoléhal na odchylky stanovené tímto nařízením, jež se použijí v jiném členském státě, a zejména by měly uznávat jakékoli licence, osvědčení a povolení, jejichž platnost byla prodloužena tímto nařízením. V zájmu zajištění právní jistoty by členské státy měly informovat Komisi o svých rozhodnutích nepoužít odchylky stanovené v tomto nařízení předtím, než se nařízení stane plně použitelným dne **[datum použitelnosti tohoto nařízení]**.

(24) Tímto nařízením by neměla být dotčena práva udělená rozhodnutími Komise přijatými podle ustanovení nařízení (EU) 2020/698, kterými se členské státy opravňují k prodloužení některých lhůt stanovených v uvedeném nařízení, pokud mohou vést k prodloužení nad rámec lhůt stanovených v tomto nařízení.

(25) Jelikož přechodné období stanovené v Dohodě o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii skončilo dne 31. prosince 2020, neměla by se na Spojené království vztahovat žádná ustanovení tohoto nařízení, a to ani v rozsahu, v jakém se týkají období před uvedeným datem.

(26) Jelikož cílů tohoto nařízení, zejména pokud jde o prodloužení lhůt stanovených právem Unie pro obnovení a prodloužení platnosti určitých osvědčení, licencí nebo schválení a o odklad některých pravidelných kontrol a pravidelného školení v reakci

na výjimečné okolnosti způsobené rozšířením onemocnění COVID-19, jež v oblasti silniční, železniční a vnitrozemské vodní dopravy a námořní bezpečnosti přetrvávaly po 31. srpnu 2020, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu a účinků navrhované činnosti může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení uvedených cílů.

(27) Vzhledem k naléhavosti způsobené výjimečnými okolnostmi vyvolanými rozšířením onemocnění COVID-19, jež přetrvávaly po 31. srpnu 2020, bylo považováno za vhodné stanovit výjimku ze lhůty osmi týdnů uvedené v článku 4 Protokolu č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii, Smlouvě o fungování Evropské unie a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

(28) Z důvodu náhlého a nepředvídatelného rozšíření onemocnění COVID-19 a vzhledem k jeho dlouhému trvání nebylo možné přijmout veškerá relevantní opatření včas. Z tohoto důvodu by se ustanovení tohoto nařízení měla rovněž vztahovat na období před jeho vstupem v platnost. Vzhledem k povaze uvedených ustanovení není v důsledku takového přístupu porušeno legitimní očekávání dotčených osob.

(29) Vzhledem k naléhavé potřebě bezodkladně řešit okolnosti způsobené rozšířením onemocnění COVID-19 v oblasti silniční, železniční a vnitrozemské vodní dopravy a námořní bezpečnosti a zároveň poskytnout členským státům v příslušných případech přiměřenou dobu k tomu, aby Komisi informovaly, rozhodnou-li se, že určité odchylky stanovené v tomto nařízení nepoužijí, by toto nařízení jakožto naléhavá záležitost mělo vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*, aby se zajistilo, že situace právní nejistoty postihující řadu orgánů a provozovatelů dopravy v různých dopravních sektorech, zejména v případech, kdy již uplynuly příslušné lhůty, budou trvat co nejkratší dobu,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví zvláštní a dočasná opatření, jež se použijí na obnovení a prodloužení platnosti některých osvědčení, licencí a povolení a na odklad některých pravidelných kontrol a pravidelného školení a výcviku v reakci na mimořádné okolnosti způsobené rozšířením onemocnění COVID-19 v oblasti silniční, železniční a vnitrozemské vodní dopravy a námořní bezpečnosti, a to na referenční období navazující na období uvedená v nařízení (EU) 2020/698.

Článek 2

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici 2003/59/ES

1. Aniž je dotčen čl. 8 odst. 2 a 3 směrnice 2003/59/ES, lhůty pro dokončení pravidelného školení držitelů osvědčení odborné způsobilosti, které by v souladu s uvedenými ustanoveními jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považují v každém případě za prodloužené o dobu sedmi měsíců. Osvědčení odborné způsobilosti zůstává v platnosti po tutéž dobu.

2. Platnost vyznačení harmonizovaného kódu Unie 95 stanoveného v příloze I směrnice 2006/126/ES, provedeného příslušnými orgány buď do řidičského průkazu, nebo do průkazu kvalifikace řidiče uvedených v čl. 10 odst. 1 směrnice 2003/59/ES na základě osvědčení odborné způsobilosti uvedeného v odstavci 1 uvedeného článku, se považuje za prodlouženou o dobu sedmi měsíců od data uvedeného v každém takovém řidičském průkazu nebo průkazu kvalifikace řidiče.

3. Platnost průkazů kvalifikace řidiče uvedených v příloze II směrnice 2003/59/ES, která by jinak uplynula nebo měla jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považuje za prodlouženou o dobu sedmi měsíců od data skončení platnosti uvedeného v každém takovém průkazu.

4. Pokud se členský stát domnívá, že dokončení pravidelného školení nebo vydání osvědčení o něm, vyznačení harmonizovaného kódu Unie 95 nebo prodloužení platnosti průkazů kvalifikace řidiče nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 30. dubnu 2021 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může v příslušném případě podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob uvedených v odstavcích 1, 2 a 3. Uvedená žádost se může týkat doby mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 či dob sedmi měsíců uvedených v odstavcích 1, 2 a 3, nebo obou. Uvedená žádost musí být Komisi podána nejpozději do 1. dubna 2021.

5. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 4 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob uvedených v odstavcích 1, 2, resp. 3 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby zohlednilo dobu, během níž dokončení dotčeného pravidelného školení nebo vydání osvědčení o něm, vyznačení harmonizovaného kódu Unie 95 nebo prodloužení platnosti průkazů kvalifikace řidiče nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

6. Pokud členský stát není a pravděpodobně ani nebude vystaven obtížím, kvůli nimž je v období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19 dokončení pravidelného školení nebo vydání osvědčení o něm, vyznačení harmonizovaného kódu Unie 95 nebo prodloužení platnosti průkazů kvalifikace řidiče pravděpodobně neproveditelné, nebo pokud přijal příslušná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout, že odstavce 1, 2 a 3 nepoužije. Členský stát informuje Komisi o svém rozhodnutí do **[datum vstupu tohoto nařízení v platnost + pět pracovních dnů]**. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členský stát, který se podle prvního pododstavce tohoto odstavce rozhodl, že odstavce 1, 2 a 3 nepoužije, nebrání přeshraničním činnostem žádného hospodářského subjektu ani jednotlivce, jenž se spoléhá na odchylky stanovené v odstavcích 1, 2 a 3, jež se použijí v jiném členském státě.

Článek 3

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici 2006/126/ES

1. Aniž je dotčen článek 7 směrnice 2006/126/ES a příloha I bod 3 písm. d) uvedené směrnice, platnost řidičských průkazů, která by v souladu s uvedenými ustanoveními jinak uplynula nebo by měla jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považuje za prodlouženou o dobu sedmi měsíců od data skončení platnosti uvedeného v každém takovém řidičském průkazu.

2. Pokud se členský stát domnívá, že prodloužení platnosti řidičských průkazů nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 30. dubnu 2021 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob stanovených v odstavci 1. Uvedená žádost se může týkat doby mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 či doby sedmi měsíců, nebo obou. Uvedená žádost musí být Komisi podána nejpozději 1. dubna 2021.

3. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 2 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob uvedených v odstavci 1 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby zohlednilo dobu, během níž prodloužení platnosti řidičských průkazů nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

4. Pokud členský stát není a pravděpodobně ani nebude vystaven obtížím, kvůli nimž je obnovení řidičských průkazů v období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 neproveditelné v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19, nebo pokud přijal příslušná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout, že odstavec 1 nepoužije. Členský stát informuje Komisi o svém rozhodnutí do **[datum vstupu tohoto nařízení v platnost + pět pracovních dnů]**. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členský stát, který se podle prvního pododstavce tohoto odstavce rozhodl, že odstavec 1 nepoužije, nebrání přeshraničním činnostem žádného hospodářského subjektu ani jednotlivce, jenž se spoléhá na odchylky stanovené v odstavci 1, jež se použijí v jiném členském státě.

Článek 4

Prodloužení lhůt stanovených v nařízení (EU) č. 165/2014

1. Aniž je dotčen článek 23 nařízení (EU) č. 165/2014, pravidelné kontroly stanovené v odstavci 1 uvedeného článku, které by jinak byly nebo měly jinak být podle uvedeného odstavce provedeny mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se provedou nejpozději sedm měsíců po datu, kdy měly jinak být podle uvedeného článku provedeny.

2. Aniž je dotčen článek 28 nařízení (EU) č. 165/2014, pokud řidič žádá o obnovu karty řidiče v souladu s odstavcem 1 uvedeného článku mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, vydají příslušné orgány členského státu novou kartu řidiče nejpozději dva měsíce od podání žádosti. Dokud řidič neobdrží od orgánů vydávajících karty novou kartu řidiče, vztahuje se na něj obdobně čl. 35 odst. 2 uvedeného nařízení, pokud může řidič prokázat, že bylo požádáno o obnovu karty řidiče v souladu s čl. 28 odst. 1 uvedeného nařízení.

3. Aniž je dotčen čl. 29 odst. 4 nařízení (EU) č. 165/2014, pokud řidič žádá o náhradu karty řidiče v souladu s odstavcem 4 uvedeného článku mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, vydají příslušné orgány členského státu náhradní kartu nejpozději dva měsíce od obdržení žádosti. Aniž je dotčen čl. 29 odst. 5 nařízení (EU) č. 165/2014, řidič smí pokračovat v řízení, dokud neobdrží od orgánů vydávajících karty novou kartu řidiče, pokud může řidič prokázat, že karta řidiče byla vrácena příslušnému orgánu, když byla poškozena nebo nefungovala správně, a že bylo požádáno o její náhradu.

4. Pokud se členský stát domnívá, že pravidelné kontroly, obnova karet řidiče nebo náhrada karet řidiče, jež jsou vyžadovány podle nařízení (EU) č. 165/2014, nebudou pravděpodobně uskutečnitelné ani po 30. dubnu 2021 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence

nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může v příslušném případě podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení příslušných dob uvedených v odstavcích 1, 2 a 3. Uvedená žádost se může týkat období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, doby sedmi měsíců či příslušných lhůt pro vydání nové karty řidiče, nebo jakékoliv jejich kombinace. Uvedená žádost musí být Komisi podána nejpozději 1. dubna 2021.

5. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 4 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob uvedených v odstavcích 1, 2, resp. 3 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž pravidelné kontroly, obnova nebo náhrada karet řidiče nebudou pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

6. Pokud členský stát není a pravděpodobně ani nebude vystaven obtížím, kvůli nimž jsou v období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19 pravidelné kontroly, obnova nebo náhrada karet řidiče pravděpodobně neproveditelné, nebo pokud přijal příslušná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout, že odstavce 1, 2 a 3 nepoužije. Členský stát informuje Komisi o svém rozhodnutí do **[datum vstupu tohoto nařízení v platnost + pět pracovních dnů]**. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členský stát, který se podle prvního pododstavce tohoto odstavce rozhodl, že odstavce 1, 2 a 3 nepoužije, nebrání přeshraničním činnostem žádného hospodářského subjektu ani jednotlivce, jenž se spoléhá na odchylky stanovené v odstavcích 1, 2 a 3, jež se použijí v jiném členském státě.

Článek 5

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici 2014/45/EU

1. Aniž je dotčen čl. 5 odst. 1 a čl. 10 odst. 1 směrnice 2014/45/EU a bod 8 přílohy II uvedené směrnice, lhůty pro technické prohlídky, které by v souladu s uvedenými ustanoveními jinak byly nebo měly jinak být provedeny mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považují za prodloužené o dobu sedmi měsíců.

2. Aniž je dotčen článek 8 směrnice 2014/45/EU a bod 8 přílohy II uvedené směrnice, platnost osvědčení o technické způsobilosti vozidla s datem uplynutí platnosti mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 se považuje za prodlouženou o dobu sedmi měsíců.

3. Pokud se členský stát domnívá, že provádění technických prohlídek nebo vydávání osvědčení o nich nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 30. dubnu 2021 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit příslušné prodloužení dob uvedených v odstavcích 1 a 2. Uvedená žádost se může týkat doby mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 či doby sedmi měsíců, nebo obou. Uvedená žádost musí být Komisi podána nejpozději 1. dubna 2021.

4. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 3 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob uvedených v odstavcích 1 a 2 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž

provádění technických prohlídek nebo vydávání osvědčení o nich nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Pokud členský stát není a pravděpodobně ani nebude vystaven obtížím, kvůli nimž je v období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19 provádění technických prohlídek nebo vydávání osvědčení o nich neuskutečnitelné, nebo pokud přijal příslušná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout, že odstavce 1 a 2 nepoužije. Členský stát informuje Komisi o svém rozhodnutí do **[datum vstupu tohoto nařízení v platnost + pět pracovních dnů]**. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členský stát, který se podle prvního pododstavce tohoto odstavce rozhodl, že odstavce 1 a 2 nepoužije, nebrání přeshraničním činnostem žádného hospodářského subjektu ani jednotlivce, jenž se spoléhá na odchylky stanovené v odstavcích 1 a 2, jež se použijí v jiném členském státě.

Článek 6

Prodloužení lhůt stanovených v nařízení (ES) č. 1071/2009

1. Pokud příslušný orgán, aniž je dotčen čl. 13 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 1071/2009, zjistí, že pro období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 nejsou splněny požadavky týkající se vozidla nebo vozidel, jež mají podniky v silniční dopravě mít k dispozici a v užívání, jak je stanoveno v čl. 5 písm. b) a c) uvedeného nařízení, nebo pokud na základě roční účetní závěrky a potvrzení uvedených v čl. 7 odst. 1 a 2 uvedeného nařízení za roční účetní období týkající se celého období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 nebo jeho části konstatuje, že dopravní podnik nesplňuje požadavek finanční způsobilosti stanovený v čl. 3 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení, nesmí lhůty stanovené příslušným úřadem pro účely čl. 13 odst. 1 písm. b) a c) uvedeného nařízení překročit 12 měsíců.

2. Pokud příslušný orgán, aniž je dotčen čl. 13 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 1071/2009, mezi 28. květnem 2020 a **[datum vstupu tohoto nařízení v platnost]** zjistí, že dopravní podnik nesplňuje požadavky týkající se vozidla nebo vozidel, jež mají mít podniky silniční dopravy k dispozici a v užívání, jak je stanoveno v čl. 5 písm. b) a c) uvedeného nařízení, nebo nesplňuje požadavek finanční způsobilosti stanovený v čl. 3 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení a určil dopravnímu podniku lhůtu ke zjednání nápravy, může příslušný orgán tuto lhůtu prodloužit za předpokladu, že do dne vstupu tohoto nařízení v platnost ještě neuplynula. Takto prodloužená lhůta nesmí být delší než 12 měsíců.

Článek 7

Prodloužení lhůt stanovených v nařízení (ES) č. 1072/2009

1. Aniž je dotčen čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1072/2009, platnost licencí Společenství, která by jinak uplynula nebo měla jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považuje za prodlouženou o dobu sedmi měsíců. Opisy zůstávají v platnosti po tutéž dobu.

2. Aniž je dotčen čl. 5 odst. 7 nařízení (ES) č. 1072/2009, platnost osvědčení řidiče, která by jinak uplynula nebo měla jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považuje za prodlouženou o dobu sedmi měsíců.

3. Pokud se členský stát domnívá, že prodloužení platnosti licencí Společenství nebo osvědčení řidiče nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 30. dubnu 2021 v důsledku

opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob příslušně stanovených v odstavcích 1 a 2. Uvedená žádost se může týkat doby mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 či doby sedmi měsíců, nebo obou. Uvedená žádost musí být Komisi podána nejpozději 1. dubna 2021.

4. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 3 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob uvedených v odstavcích 1 a 2 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž prodloužení platnosti licencí Společenství nebo osvědčení řidiče nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Pokud členský stát není a pravděpodobně ani nebude vystaven obtížím, kvůli nimž je v období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19 obnovování licencí Společenství nebo osvědčení řidiče neuskutečnitelné, nebo pokud přijal příslušná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout, že odstavce 1 a 2 nepoužije. Členský stát informuje Komisi o svém rozhodnutí do **[datum vstupu tohoto nařízení v platnost + pět pracovních dnů]**. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členský stát, který se podle prvního pododstavce rozhodl, že odstavce 1 a 2 nepoužije, nebrání přeshraničním činnostem žádného hospodářského subjektu ani jednotlivce, jenž se spoléhá na odchylky stanovené v odstavcích 1 a 2, jež se použijí v jiném členském státě.

Článek 8

Prodloužení lhůt stanovených v nařízení (ES) č. 1073/2009

1. Aniž je dotčen čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 1073/2009, platnost licencí Společenství, která by jinak uplynula nebo měla jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považuje za prodlouženou o dobu sedmi měsíců. Opisy zůstávají v platnosti po tutéž dobu.

2. Aniž je dotčen čl. 8 odst. 3 nařízení (ES) č. 1073/2009, rozhodne povolující orgán o žádosti o povolení linkové dopravy, kterou podal podnikatel v silniční osobní dopravě mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, do šesti měsíců ode dne podání žádosti. Aniž je dotčen čl. 8 odst. 2 nařízení (ES) č. 1073/2009, příslušné orgány členských států, jejichž souhlas byl ohledně takových žádostí v souladu s odstavcem 1 uvedeného článku vyžádán, sdělí povolujícímu orgánu své stanovisko k žádosti do tří měsíců. Pokud povolující orgán odpověď do tří měsíců neobdrží, je to považováno za souhlas orgánů, od nichž byl takový souhlas vyžádán, a povolující orgán může povolení udělit.

3. Pokud se členský stát domnívá, že prodloužení platnosti licencí Společenství nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 30. dubnu 2021 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob stanovených v odstavci 1. Uvedená žádost se může týkat dob mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 či doby sedmi měsíců, nebo jakékoliv jejich kombinace. Uvedená žádost musí být Komisi podána nejpozději 1. dubna 2021.

4. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 3 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob uvedených v odstavci 1 podle odůvodnění

každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby zohlednilo dobu, během níž prodloužení platnosti licencí Společenství nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Pokud členský stát není a pravděpodobně ani nebude vystaven obtížím, kvůli nimž je obnovení licencí Společenství v období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 neproveditelné v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19, nebo pokud přijal příslušná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout, že odstavec 1 nepoužije. Členský stát informuje Komisi o svém rozhodnutí do **[datum vstupu tohoto nařízení v platnost + pět pracovních dnů]**. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členský stát, který se podle prvního pododstavce tohoto odstavce rozhodl, že odstavec 1 nepoužije, nebrání přeshraničním činnostem žádného hospodářského subjektu ani jednotlivce, jenž se spoléhá na odchylky stanovené v odstavci 1, jež se použijí v jiném členském státě.

Článek 9

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici (EU) 2016/798

1. Aniž je dotčen čl. 10 odst. 13 směrnice (EU) 2016/798, lhůty pro obnovení jednotných osvědčení o bezpečnosti, které by jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považují za prodloužené o dobu sedmi měsíců. Dotčené jednotné osvědčení o bezpečnosti zůstává v platnosti po tutéž dobu.

2. Aniž je dotčen čl. 12 odst. 2 směrnice (EU) 2016/798, platnost schválení z hlediska bezpečnosti, která by v souladu s uvedeným ustanovením jinak uplynula nebo měla jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považuje za prodlouženou o dobu sedmi měsíců.

3. Pokud se členský stát domnívá, že obnovení jednotných osvědčení o bezpečnosti vydaných v souladu s čl. 10 odst. 8 směrnice (EU) 2016/798 nebo prodloužení doby platnosti schválení z hlediska bezpečnosti nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 30. dubnu 2021 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob příslušně uvedených v odstavcích 1 a 2. Uvedená žádost se může týkat období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 či období sedmi měsíců příslušně uvedeného v odstavcích 1 a 2, nebo obou. Uvedená žádost musí být Komisi podána nejpozději 1. dubna 2021.

4. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 3 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob uvedených v odstavcích 1 a 2 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž obnovení jednotných osvědčení o bezpečnosti nebo prodloužení doby platnosti schválení z hlediska bezpečnosti nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Pokud členský stát není a pravděpodobně ani nebude vystaven obtížím, kvůli nimž je v období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19 obnovení jednotných osvědčení o bezpečnosti vydaných v souladu s čl. 10 odst. 8 směrnice (EU) 2016/798 nebo prodloužení doby platnosti schválení z hlediska bezpečnosti neuskutečnitelné, nebo pokud přijal příslušná

vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout, že odstavce 1 a 2 nepoužije. Členský stát informuje Komisi o svém rozhodnutí do **[datum vstupu tohoto nařízení v platnost + pět pracovních dnů]**. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členský stát, který se podle prvního pododstavce tohoto odstavce rozhodl, že odstavce 1 a 2 nepoužije, nebrání přeshraničním činnostem žádného hospodářského subjektu ani jednotlivce, jenž se spoléhá na odchylky stanovené v odstavcích 1 a 2, jež se použijí v jiném členském státě.

Článek 10

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici 2004/49/ES

1. Aniž je dotčen čl. 10 odst. 5 směrnice 2004/49/ES, lhůty pro obnovení osvědčení o bezpečnosti, které by jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považují za prodloužené o dobu sedmi měsíců. Dotčená osvědčení o bezpečnosti zůstávají v platnosti po tutéž dobu.

2. Aniž je dotčen čl. 11 odst. 2 směrnice 2004/49/ES, lhůty pro obnovení schválení z hlediska bezpečnosti, které by jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považují za prodloužené o dobu sedmi měsíců. Dotčená schválení z hlediska bezpečnosti zůstávají v platnosti po tutéž dobu.

3. Pokud se členský stát domnívá, že obnovení osvědčení o bezpečnosti nebo schválení z hlediska bezpečnosti nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 30. dubnu 2021 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob příslušně uvedených v odstavcích 1 a 2. Uvedená žádost se může týkat období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 či období sedmi měsíců příslušně uvedených v odstavcích 1 a 2, nebo obou. Uvedená žádost musí být Komisi podána nejpozději 1. dubna 2021.

4. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 3 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob uvedených v odstavcích 1 a 2 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž obnovení osvědčení o bezpečnosti nebo schválení z hlediska bezpečnosti nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Pokud členský stát není a pravděpodobně ani nebude vystaven obtížím, kvůli nimž je v období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19 obnovení osvědčení o bezpečnosti nebo schválení z hlediska bezpečnosti neuskutečnitelné, nebo pokud přijal příslušná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout, že odstavce 1 a 2 nepoužije. Členský stát informuje Komisi o svém rozhodnutí do **[datum vstupu tohoto nařízení v platnost + pět pracovních dnů]**. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členský stát, který se podle prvního pododstavce tohoto odstavce rozhodl, že odstavce 1 a 2 nepoužije, nebrání přeshraničním činnostem žádného hospodářského subjektu ani jednotlivce, jenž se spoléhá na odchylky stanovené v odstavcích 1 a 2, jež se použijí v jiném členském státě.

Článek 11

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici 2007/59/ES

1. Aniž je dotčen čl. 14 odst. 5 směrnice 2007/59/ES, platnost licencí, která by jinak uplynula nebo měla jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považuje za prodlouženou o dobu sedmi měsíců od data uplynutí platnosti každé takové licence.

2. Aniž je dotčen článek 16 a přílohy II a VII směrnice 2007/59/ES, lhůty pro dokončení pravidelných kontrol, které by v souladu s uvedenými ustanoveními jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považují za prodloužené o dobu sedmi měsíců v každém případě. Licence uvedené v článku 14 a osvědčení uvedená v článku 15 uvedené směrnice zůstávají v platnosti po tutéž dobu.

3. Pokud se členský stát domnívá, že obnovení licencí nebo dokončení pravidelných kontrol nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 30. dubnu 2021 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob příslušně uvedených v odstavcích 1 a 2. Uvedená žádost se může týkat období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 či období sedmi měsíců příslušně uvedeného v odstavcích 1 a 2, nebo obou. Uvedená žádost musí být Komisi podána nejpozději 1. dubna 2021.

4. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 3 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob uvedených v odstavcích 1 a 2 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž obnovení licencí nebo dokončení pravidelných kontrol nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Pokud členský stát není a pravděpodobně ani nebude vystaven obtížím, kvůli nimž je v období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19 obnovení licencí nebo dokončení pravidelných kontrol neuskutečnitelné, nebo pokud přijal příslušná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout, že odstavce 1 a 2 nepoužije. Členský stát informuje Komisi o svém rozhodnutí do **[datum vstupu tohoto nařízení v platnost + pět pracovních dnů]**. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členský stát, který se podle prvního pododstavce tohoto odstavce rozhodl, že odstavce 1 a 2 nepoužije, nebrání přeshraničním činnostem žádného hospodářského subjektu ani jednotlivce, jenž se spoléhá na odchylky stanovené v odstavcích 1 a 2, jež se použijí v jiném členském státě.

Článek 12

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici 2012/34/EU

1. Aniž je dotčen čl. 23 odst. 2 směrnice 2012/34/EU, pokud orgán vydávající licence učinil opatření za účelem pravidelného přezkumu licence, lhůty pro dokončení pravidelného přezkumu, které by jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považují za prodloužené na dobu sedmi měsíců.

2. Aniž je dotčen čl. 24 odst. 3 směrnice 2012/34/EU, platnost dočasných licencí, která by jinak uplynula nebo měla jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považuje

za prodlouženou o dobu sedmi měsíců od data konce platnosti uvedeného na každé dočasné licenci.

3. Aniž je dotčen čl. 25 odst. 2 směrnice 2012/34/EU, orgán vydávající licence rozhodne o žádostech podaných od 1. září 2020 do 30. dubna 2021 nejpozději do deseti měsíců od předložení všech potřebných informací, zejména informací uvedených v příloze III uvedené směrnice.

4. Pokud se členský stát domnívá, že provedení pravidelného přezkumu nebo ukončení pozastavení licencí nebo vydání nových licencí v případech, kdy byly licence již dříve odebrány, nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 30. dubnu 2021 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob uvedených příslušně v odstavcích 1 a 2. Uvedená žádost se může týkat doby mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 či doby sedmi měsíců, nebo obou. Uvedená žádost musí být Komisi podána nejpozději 1. dubna 2021.

5. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 4 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob uvedených v odstavcích 1 a 2 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž ukončení pozastavení licencí nebo vydání nových licencí v případech, kdy byly licence již dříve odebrány, pravděpodobně nebude nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

6. Pokud členský stát není a pravděpodobně ani nebude vystaven obtížím, kvůli nimž je v období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19 provedení pravidelného přezkumu nebo ukončení pozastavení licencí nebo vydání nových licencí v případech, kdy byly licence již dříve odebrány, neuskutečnitelné, nebo pokud přijal příslušná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout, že odstavce 1 a 2 nepoužije. Členský stát informuje Komisi o svém rozhodnutí do **[datum vstupu tohoto nařízení v platnost + pět pracovních dnů]**. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členský stát, který se podle prvního pododstavce tohoto odstavce rozhodl, že odstavce 1 a 2 nepoužije, nebrání přeshraničním činnostem žádného hospodářského subjektu ani jednotlivce, jenž se spoléhá na odchylky stanovené v odstavcích 1 a 2, jež se použijí v jiném členském státě.

Článek 13

Nakládání s licencemi železničních podniků podle směrnice 2012/34/EU v případě nesplnění požadavků finanční způsobilosti

Aniž je dotčen čl. 24 odst. 1 směrnice 2012/34/EU, zjistí-li orgán vydávající licence na základě kontroly podle uvedeného ustanovení, provedené během období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, že železniční podnik již nedokáže splnit požadavky týkající se finanční způsobilosti stanovené v článku 20 uvedené směrnice, může před 30. dubnem 2021 rozhodnout, že licenci dotčeného železničního podniku nepozastaví nebo neodebere za předpokladu, že není ohrožena bezpečnost a že v průběhu nadcházejících sedmi měsíců existuje reálná vyhlídka na uspokojivou finanční restrukturalizaci železničního podniku.

Článek 14

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici 96/50/ES

1. Aniž je dotčen čl. 6 odst. 2 směrnice 96/50/ES, lhůty pro podstoupení zdravotních prohlídek, které by v souladu s uvedeným ustanovením jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považují za prodloužené o dobu sedmi měsíců. Dotčená osvědčení vůdců plavidel osob, jež mají podle čl. 6 odst. 2 uvedené směrnice povinnost podstupovat pravidelné lékařské prohlídky, zůstávají v platnosti po tutéž dobu.

2. Pokud se členský stát domnívá, že dokončení zdravotních prohlídek nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 30. dubnu 2021 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob stanovených v odstavci 1. Uvedená žádost se může týkat období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 či doby sedmi měsíců uvedené v odstavci 1, nebo obou. Uvedená žádost musí být Komisi podána nejpozději 1. dubna 2021.

3. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 2 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob uvedených v odstavci 1 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž dokončení zdravotních prohlídek nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

4. Pokud členský stát není a pravděpodobně ani nebude vystaven obtížím, kvůli nimž je dodržení lhůt pro absolvování zdravotních prohlídek v období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 neuskutečnitelné v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19, nebo pokud přijal příslušná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout, že odstavec 1 nepoužije. Členský stát informuje Komisi o svém rozhodnutí do **[datum vstupu tohoto nařízení v platnost + pět pracovních dnů]**. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členský stát, který se podle prvního pododstavce tohoto odstavce rozhodl, že odstavec 1 nepoužije, nebrání přeshraničním činnostem žádného hospodářského subjektu ani jednotlivce, jenž se spoléhá na odchylky stanovené v odstavci 1, jež se použijí v jiném členském státě.

Článek 15

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici (EU) 2016/1629

1. Aniž je dotčen článek 10 směrnice (EU) 2016/1629, platnost osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby, která by jinak uplynula nebo měla jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považuje za prodlouženou o dobu sedmi měsíců.

2. Aniž je dotčen článek 28 směrnice (EU) 2016/1629, platnost dokumentů spadajících do oblasti působnosti uvedené směrnice a vystavených příslušnými orgány členských států podle směrnice 2006/87/ES před 6. říjnem 2018, která by v souladu s uvedeným ustanovením jinak uplynula nebo měla jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považuje za prodlouženou o dobu sedmi měsíců.

3. Pokud se členský stát domnívá, že obnovení osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby nebo dokumentů uvedených v odstavci 2 nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 30. dubnu 2021 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření

onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob příslušně uvedených v odstavcích 1 a 2. Uvedená žádost se může týkat období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 či období sedmi měsíců příslušně uvedených v odstavcích 1 a 2, nebo obou. Uvedená žádost musí být Komisi podána nejpozději 1. dubna 2021.

4. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 3 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob uvedených v odstavcích 1 a 2 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž obnovení osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby nebo dokumentů uvedených v odstavci 2 nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Pokud členský stát není a pravděpodobně ani nebude vystaven obtížím, kvůli nimž je v období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19 obnovení osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby nebo dokumentů uvedených v odstavci 2 neuskutečnitelné, nebo pokud přijal příslušná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout, že odstavce 1 a 2 nepoužije. Členský stát informuje Komisi o svém rozhodnutí do **[datum vstupu tohoto nařízení v platnost + pět pracovních dnů]**. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členský stát, který se podle prvního pododstavce tohoto odstavce rozhodl, že odstavce 1 a 2 nepoužije, nebrání přeshraničním činnostem žádného hospodářského subjektu ani jednotlivce, jenž se spoléhá na odchylky stanovené v odstavcích 1 a 2, jež se použijí v jiném členském státě.

Článek 16

Prodloužení lhůt stanovených v nařízení (ES) č. 725/2004

1. Aniž je dotčen čl. 3 odst. 6 nařízení (ES) č. 725/2004, lhůty pro provedení pravidelného přezkumu hodnocení bezpečnosti přístavních zařízení, které by v souladu s uvedeným ustanovením jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považují za prodloužené do 30. června 2021.

2. Aniž je dotčena příloha III část B oddíly 13.7 a 18.6 nařízení (ES) č. 725/2004, 18měsíční lhůty pro provedení cvičení různého druhu, které by v souladu s uvedenými ustanoveními jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považují za prodloužené o dobu šesti měsíců, každopádně však nejdéle do 30. června 2021.

3. Pokud se členský stát domnívá, že provedení hodnocení bezpečnosti přístavních zařízení nebo cvičení různého druhu uvedených v příloze III části B oddílech 13.7 a 18.6 nařízení (ES) č. 725/2004 nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné ani po 30. dubnu 2021 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob a lhůt uvedených příslušně v odstavcích 1 a 2. Uvedená žádost se může týkat období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, lhůt či šestiměsíční doby, jak jsou příslušně uvedeny v odstavcích 1 a 2, nebo jakékoli jejich kombinace. Uvedená žádost musí být Komisi podána nejpozději 1. dubna 2021.

4. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 3 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob a lhůt uvedených příslušně v odstavcích 1 a 2

podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž provedení hodnocení bezpečnosti přístavních zařízení nebo cvičení různého druhu nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Pokud členský stát není a pravděpodobně ani nebude vystaven obtížím, kvůli nimž je v období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19 provedení hodnocení bezpečnosti přístavních zařízení nebo cvičení různého druhu uvedených v příloze III části B oddílech 13.7 a 18.6 nařízení (ES) č. 725/2004 neuskutečnitelné, nebo pokud přijal příslušná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout, že odstavce 1 a 2 nepoužije. Členský stát informuje Komisi o svém rozhodnutí do **[datum vstupu tohoto nařízení v platnost + pět pracovních dnů]**. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 17

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici 2005/65/ES

1. Aniž je dotčen článek 10 směrnice 2005/65/ES, lhůty pro přezkum hodnocení zabezpečení přístavu a plánů zabezpečení přístavu, které by v souladu s uvedeným článkem jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považují v každém případě za prodloužené o dobu šesti měsíců, avšak každopádně nejdéle do 30. června 2021.

2. Aniž je dotčen čl. 7 odst. 7 a příloha III směrnice 2005/65/ES, 18měsíční lhůty pro dokončení cvičení, které by v souladu s uvedenou přílohou jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, se považují v každém případě za prodloužené o dobu šesti měsíců, avšak každopádně nejdéle do 30. června 2021.

3. Pokud se členský stát domnívá, že provedení přezkumu hodnocení zabezpečení přístavu nebo plánů zabezpečení přístavu nebo provedení cvičení nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné ani po 30. dubnu 2021 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob a lhůt uvedených příslušně v odstavcích 1 a 2. Uvedená žádost se může týkat období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021, lhůt či šestiměsíčních dob uvedených příslušně v odstavcích 1 a 2, nebo jakékoli jejich kombinace. Uvedená žádost musí být Komisi podána nejpozději 1. dubna 2021.

4. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 3 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení období a lhůt příslušně uvedených v odstavcích 1 a 2 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž dokončení přezkumu hodnocení zabezpečení přístavu nebo plánů zabezpečení přístavu nebo dokončení cvičení nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Pokud členský stát není a pravděpodobně ani nebude vystaven obtížím, kvůli nimž je v období mezi 1. zářím 2020 a 30. dubnem 2021 v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19 provedení přezkumu hodnocení zabezpečení přístavu nebo plánů zabezpečení přístavu nebo provedení cvičení neuskutečnitelné, nebo pokud přijal příslušná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout, že odstavce 1 a 2 nepoužije. Členský stát informuje Komisi o svém rozhodnutí do

[datum vstupu tohoto nařízení v platnost + pět pracovních dnů]. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 18

Rozhodnutí přijatá podle nařízení (EU) 2020/698

Tímto nařízením nejsou dotčena práva členských států podle rozhodnutí Komise přijatých podle čl. 2 odst. 6, čl. 3 odst. 3, čl. 4 odst. 5, čl. 11 odst. 4, čl. 16 odst. 6 a čl. 17 odst. 5 nařízení (EU) 2020/698 v rozsahu, v jakém uvedená rozhodnutí upravují, pokud jde o předmět a příslušné lhůty, stejné případy jako toto nařízení a stanoví prodloužení nad rámec těch, která jsou stanovena v tomto nařízení.

Pokud uvedená rozhodnutí upravují, pokud jde o předmět a příslušné lhůty, stejné případy jako toto nařízení a nestanoví prodloužení nad rámec těch, která jsou stanovena v tomto nařízení, použije se toto nařízení.

Článek 19

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne **[XX datum vstupu tohoto nařízení v platnost + osm pracovních dnů]**.

Ustanovení čl. 2 odst. 6, čl. 3 odst. 4, čl. 4 odst. 6, čl. 5 odst. 5, čl. 7 odst. 5, čl. 8 odst. 5, čl. 9 odst. 5, čl. 10 odst. 5, čl. 11 odst. 5, čl. 12 odst. 6, čl. 14 odst. 4, čl. 15 odst. 5, čl. 16 odst. 5 a čl. 17 odst. 5 se však použijí ode dne **[XX ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost]**.

Prvním, druhým ani třetím pododstavcem tohoto článku nejsou dotčeny zpětné účinky stanovené v článcích 2 až 18.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda/předsedkyně*